

[Inge Krogh]

dervisioning i kristendom, som kan give muligheder for, at de kan opfatte det som noget, der kan give mening i tilværelsen.

Kirsten Fog Hjort (SF):

Vi, der bor på Nørrebro, følger BZernes kamp med stor opmærksomhed. Vi er ikke ukritiske over for den måde, aktionerne foregår på, men vi er opmærksomme på, at det er en kamp, der går ud på at få et sted at være. Den største sejr, BZerne fik hos lokalbefolkningen, var, da Allotria skulle ryddes. BZerne havde gravet en tunnel, så de ad den vej kunne forlade huset og dermed undgå voldelige konfrontationer med politiet. I dagene op til, at huset skulle ryddes, var der i lokalbefolkningen en vis nervøsitet for, at det ligefrem skulle koste menneskeliv, når Allotria skulle ryddes. BZerne ønsker i virkeligheden ikke vold. De vil helst ikke i konfrontation, men de vil forsvare en anden livsform, og måske netop fordi de gør alt det umulige muligt, vil samfundets magthavere ikke tolerere dem. Det kunne jo være, at andre lærte noget af BZerne. Måske er det derfor, der sættes så mange kræfter ind på at slå BZerne tilbage.

Der er mange beboere, som ikke kan kende deres egen bydel, når de har læst formiddagsbladens omtale af begivenhederne på Nørrebro. Pressen blæser tingene op, så man får indtryk af, at borgerkrigen allerede er brudt ud i bydelen. Det er for os, der bor på Nørrebro, meget langt fra virkeligheden. Den måde, som pressen omtaler hændelserne på, tjener kun til at trække en masse urostiftere ud til Nørrebro, og det skal jo forøge volden.

Denne vold er hverken til gavn for lokalbefolkningen eller BZerne. Især er det ubehageligt, når politiet farer frem på den specielle måde med at jage folk ned ad gaderne. Det virker som en ren heksejagt. Politiet skelner ikke imellem, om det er BZere, urostiftere, husmødre på indkøb eller folk på vej hjem fra familiefødselsdag, der er på gaden. Der slås bare vildt ud til højre og venstre, og man er simpelt hen ligeglads med, hvem det er, man slår på.

På Nørrebro er vi en del, der mener, at det er meningsløst, at der står huse tomme i årevis, og derfor er der nogen sympati for, at BZerne tager husene i brug. Når de voldelige sammenstød med politiet undgås, giver en

del af Nørrebros befolkning BZerne stor opbakning i deres ønske om et sted at være. Heldigvis er det ikke kun de unge beboere på Nørrebro, der bakker BZerne op. Som vi har set i TV, er der en del ældre, der har taget kampen for en ordentlig bolig op sammen med BZerne. Jeg har gennem personlig kontakt med de ældre medborgere fået bekræftet rigtigheden af, at de helt og fuldt bakker op om BZernes kamp for bl.a. en menneskeverdlig bolig, og det vil de ældre fortsætte med fremover.

Jeg er enig med politiet, når de udtaler, at de har svært ved at acceptere, at de bliver sat til at løse opgaver, som ikke er politiets. Det har jeg også svært ved at acceptere. De ting, som sker på Nørrebro, er som før sagt med til at trække mange uromagere til bydelen. Det er de uromagere, der laver de fleste ulykker som f.eks. at smadre butiksruder eller stjæle fra butikkerne, men for mig at se har politiet også en stor del af skylden for den uro, vi har set på Nørrebro. Jeg vil gerne nævne et par eksempler. Da politiet skulle rydde den gamle gummifabrik på ydre Nørrebro, brugte de tåregas. Politiets måde at løse problemerne i Allersgade på bestod i først at fordrive BZerne, dernæst at gå i gadekamp med befolkningen. Politiet havde blokeret gaderne Jagtvej og Nørrebrogade, så der ikke kunne komme biler til Nørrebros Runddel. Da politiet mente, at det var nødvendigt, ophævede de blokaden af Jagtvej og Nørrebrogade, men uden at sætte lysreguleringen i gang, hvilket medførte en del kaos for både bilister, demonstranter og befolkningen på Nørrebro, der stod på Nørrebros Runddel i forbindelse med urolighederne på Nørrebro. På Nørrebros Runddel kørte politiet på motorcykel to og to ad gangen mod kørselsretningen på cykelstien. Det er bare et par eksempler på, hvordan politiet forsøger at skabe konfrontationer mellem politi og befolkning.

Der er ikke noget at sige til, at der er mange ældre mennesker, der er bange for at gå på gaderne om aftenen. Det er min opfattelse, at hvis politiet blev sat til at løse opgaver som f.eks. den hårde vold, kriminalitet m.v. og brugte færre kræfter på de politisk skabte sociale problemer, så ville folk føle større tryk ved at færdes på gaderne om aftenen.